

Nr 263.

Av herr **Lindhagen**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående förenklad benämning å statens verk och inrättningar.

Det yttrades en gång om det engelska konungariket, att alla för folket nyttiga eller åtminstone för nyttiga gällande inrättningar vore »kungliga», blott landets gäld betecknades som stats- eller nationalskuld.

Detsamma kan man säga om konungariket Sverige. De flesta ämbetsverk betecknas såsom »kungliga» allenast. De gamla kollegierna utgiva sig i ingressen till sina utslag däremot »såsom Kungl. Maj:ts och Rikets», men sedan längre ned i utslaget faller rikets andel i äganderätten bort och det heter förenklat exempelvis: Kungl. hovrätten har tagit målet i övervägande, på den Kungl. hovrättens vägnar och så vidare. Hela denna terminologi är förmodligen tillkommen för att inpränta kungligheten i folkets medvetande. Och detta kan numera göra mindre, om man ser humoristiskt på de gamla relikerna.

Vad däremot kan sägas vara anmärkningsvärt, är det ofantliga skriveri som i landet produceras av ämbetsmän, parter, allmänhet, skrivbyråer och tryckerier för att i alla möjliga inlagor, utlagor och ineliggare upprepa utan nytta dessa onödiga ord. Det skulle säkerligen besparas en icke obetydlig summa i arbetskraft, tidsförlust, bläck och trycksvärta, om man fick låta dessa dekorationer fara.

Jag kom att tänka på denna sak igen liksom så många gånger förut, då jag läste herr Thorssons erinringar mot en annan detalj i ämbetsverkens skrivelser. Såsom komplement därtill hemställer jag,

att riksdagen ville anhålla, att Kungl. Maj:t till besparande av tid, kostnader och onödiga besvär för

ämbetsmän och allmänheten ville påbjuda, att det må vara nog med verks och inrättnings sakliga benämningar samt att de nu oavlåtligt tillfogade orden »Kungl.» eller »Kungl. Maj:ts och Rikets» hädanefter skola bortfalla.

Stockholm den 26 januari 1917.

Carl Lindhagen.
